

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

Azerbaidžanas, visų pirma Rafigo Tagi atvejis

P7_TA(2011)0590

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Azerbaidžano, ypač Rafigo Tagi atvejo

(2013/C 168 E/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Azerbaidžano, ypač į rezoliucijas dėl žmogaus teisių,
  - atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 29–30 d. antrajame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtas išvadas,
  - atsižvelgdamas į 1999 m. įsigaliojusį EB ir Azerbaidžano partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą,
  - atsižvelgdamas į ES vyriausiosios įgaliotinės Catherine Ashton atstovo spaudai 2011 m. spalio 12 d. pareiškimą,
  - atsižvelgdamas į dvyliktojo ES ir Azerbaidžano bendradarbiavimo tarybos susitikimo, vykusio 2011 m. lapkričio 25 d. Briuselyje, išvadas,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 122 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi 2011 m. lapkričio 23 d. Rafig Tagi, ižymus Azerbaidžano rašytojas ir žurnalistas, mirė nuo prieš keturias dienas patirtų sunkių sužalojimų peiliu;
- B. kadangi Azerbaidžano vyriausybė pradėjo baudžiamosios bylos nagrinėjimą dėl šio išpuolio;
- C. kadangi Rafig Tagi ne kartą iki savo mirties sulaukdavo grasinimų mirtimi, kaip manoma, dėl jo 2011 m. lapkričio 10 d. paskelbto straipsnio radio *Radio Azadlyq* (Laisvė) interneto svetainėje, kur jis kritikavo Irano vyriausybę;
- D. kadangi 2007 m. gegužės mėn. buvo nuteistas kalėti dėl religinės neapykantos kurstymo savo straipsnyje, paskelbtame *Sanat* laikraštyje, kuriame jis teigė, kad Islamo vertybės trukdo Azerbaidžano integracijai į Europos struktūras ir stabdo demokratijos pažangą;
- E. kadangi vyriausiasis Irano dvasininkas Didysis ajatola Fazel Lankarani paskelbė fatvą Rafigui Tagi, po to, kai jis publikavo minėtą savo straipsnį; kadangi fatva taip pat buvo paskelbta *Sanat* laikraščio redaktoriui Samirui Sadagatoglu nužudyti;
- F. kadangi Irano institucijos niekada nepasmerkė šios fatvos, kuria buvo raginama žudyti, nei paskelbė, kad tie, kurie kurstys, planuos, vykdys ar bandys padėti nužudyti Rafigą Tagi ar Samirą Sadagatoglu bus patraukti baudžiamojon atsakomybėn;
- G. kadangi JT žmogaus teisių komitetas, kuris prižiūri, kaip įgyvendinamas Tarptautinis pilietinių ir politinių teisių paktas, kurį pasirašė Iranas, išreiškė susirūpinimą dėl Irano baudžiamojo kodekso 226 straipsnio, kuriame nurodoma, kad už nužudymą bus atkeršyta, bet tik jei nužudytas asmuo nenusipelnė mirties pagal Islamo teisę; kadangi fatvomis pateisinamas faktas, kad asmuo nusipelnė mirti;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

- H. kadangi Azerbaidžano valdžios institucijos niekada aiškiai nepasmerkė patvos ir viešų grasinimų mirtimi, kurių 2007 m. Rafig Taigi sulaukė per savo teismo procesą dėl „religijos šmeižto“; kadangi apie jo mirtį buvo minimaliai pranešta per valstybės kontroliuojamas televizijos stotis ir valdžios institucijos dar turi pasmerkti jo nužudymą;
- I. kadangi Azerbaidžano valdžios institucijos neturi reputacijos dėl išpuolių prieš žurnalistus tyrimo, o tai žymiai prisideda prie baimės ir nebaudžiamumo aplinkos, kuri pastaraisiais metais plinta žiniasklaidos aplinkoje, kūrimo;
- J. kadangi Azerbaidžanas aktyviai dalyvauja vykdamas Europos kaimynystės politiką ir Rytų partnerystės iniciatyvą, yra EURONEST steigėjas bei yra įsipareigojęs laikytis demokratijos, žmogaus teisių ir teisės viršenybės principų – pagrindinių šių iniciatyvų vertybių;
- K. kadangi 2012-2013 m. Azerbaidžanas taps nenuolatine Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos nare ir yra įsipareigojęs puoselėti JT žmogaus teisių chartijos vertybes;
- L. kadangi Azerbaidžanas yra Europos Tarybos narys ir Europos žmogaus teisių konvencijos (EŽTK), taip pat kitų tarptautinių sutarčių žmogaus teisių srityje šalis, įskaitant Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių paktą;
- M. kadangi Azerbaidžanas įsipareigojo laikytis žmogaus teisių, kurios sudaro dalį Europos pagrindinių vertybių, vadovaujantis savo naryste Europos Taryboje, ESBO, EKP veiksmų plane ir pagal Prahos Rytų partnerystės aukščiausio lygio susitikimo bendrą deklaraciją;
1. griežtai smerkia Rafigo Taigi nužudymą ir išreiškia savo susirūpinimą dėl Samiro Sadagatoglu saugumo; yra nusivylęs dėl Azerbaidžano valdžios institucijų nesugebėjimo aiškiai pasmerkti Rafigo Taigi nužudymą ir užtikrinti visuomenės informavimą apie mirties aplinkybių tyrimą;
  2. palankiai vertina Azerbaidžano vyriausybės pasiūlymą sukurti specialiąją darbo grupę Rafigo Taigi nužudymui ištirti; ragina Azerbaidžano valdžios institucijas užtikrinti, kad tyrimas bus išsamus ir veiksmingas ir kaltininkai bus nuteisti bei patraukti baudžiamojon atsakomybėn teismo proceso metu, kuris atitintų tarptautinius nešališkus standartus;
  3. ragina Azerbaidžano valdžios institucijas dėti visas pastangas, apsaugant Samiro Sadagatoglu gyvybę ir saugumą;
  4. atkreipia dėmesį, kad Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių pakte (ICCPR) numatoma nuomonės ir saviraiškos laisvė, įskaitant religijų ir įsitikinimų sistemų kritiką; pabrėžia, kad teisė į žodžio laisvę internete ir už jo ribų yra laisvo ir demokratinės visuomenės pagrindas ir svarbus kitų teisių apsaugos ir skatinimo aspektas; ragina Azerbaidžano valdžios institucijas susilaikyti nuo piktnaudžiavimo baudžiamąja teise, siekiant užgniaužti laisvas diskusijas dėl religijos;
  5. dar kartą primena, kad nevaržoma prieiga prie informacijos ir bendravimo ir necenzūruota prieiga prie interneto (internetu laisvė) yra visuotinės teisės ir kurios yra būtinos žmogaus teisėms, pavyzdžiui: laisvai pareikšti savo nuomonę ir naudotis informacija, ir užtikrinant viešo gyvenimo skaidrumą ir atskaitomybę;
  6. primygtinai mano, kad grasinimai ir kurstymas smurtauti prieš asmenis, kurie reiškia savo nuomonę, kuri kai kurių religijų ar įsitikinimų šalininkų galėtų būti palaikyta įžeidžiančia, yra visiškai nepriimtini ir, kad asmenys, atsakingi už šiuos grasinimus ir kurstymą privalo būti nubausti ir, kad asmenų, kuriems grasinta, laisvė reikšti nuomonę ir jų saugumas turi būti visiškai užtikrinti;

2011 m. gruodžio 15 d., ketvirtadienis

7. ragina Irano valdžios institucijas peržiūrėti Baudžiamajame kodekse, dėl kurio šiuo metu diskutuojama, atsisakyti „nusipelnęs mirti“ koncepcijos; yra labai susirūpinęs, kad fatvos, kuriomis kurstoma žudyti, Irano teismuose bus panaudotos nužudymu kaltinamų asmenų, kurie teigia, kad auka nusipelnė mirti; ragina Irano valdžios institucijas užtikrinti, kad visi, kurie kursto, planuoja, vykdo ar padeda įvykdyti nužudymą, nepriklausomai ar tai vyksta Irane ar kitur, bus patraukti baudžiamojon atsakomybėn teismo, kuris išsamiai atitinka tarptautinius nešališkus teismo standartus, būdu;

8. ragina Irano valdžios institucijas Azerbaidžano valdžios institucijoms pasiūti visą būtiną bendradarbiavimą tiriant Rafigo Tagi nužudymą, ir užtikrinti, kad Irano dvasininkai nieko neragina žudyti Irane ar kitoje valstybėje;

9. ragina Azerbaidžano valdžios institucijas parodyti nuoširdų išsipareigojimą žmogaus teisėms ir laikytis savo išsipareigojimų pagal tarptautinę teisę bei pagal Euronest, Rytų partnerystę ar pagal visus kitus būsimus asociacijos susitarimus su ES, ypač saugoti teisę gyventi ir teisę laisvai reikšti nuomonę;

10. smerkia, kad Azerbaidžano institucijos nesugebėjo išduoti vizos Europos Tarybos parlamentinės asamblėjos pranešėjui politinių kalinių klausimais; ragina Azerbaidžano vyriausybę suteikti galimybę pranešėjui apsilankyti šalyje, siekiant ištirti tariamų politinių kalinių padėtį;

11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Azerbaidžano Respublikos ir Irano Islamo Respublikos vyriausybėms ir parlamentams, EIVT, Tarybai, Komisijai ir JT Žmogaus teisių tarybai.

Moterų padėtis Afganistane ir Pakistane

P7_TA(2011)0591

2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų padėties Afganistane ir Pakistane

(2013/C 168 E/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl žmogaus teisių ir demokratijos Pakistane, ypač į 2011 m. sausio 20 d. ⁽¹⁾, 2010 m. gegužės 20 d. ⁽²⁾ ir 2007 m. liepos 12 d. ⁽³⁾, 2007 m. spalio 25 d. ⁽⁴⁾ ir 2007 m. lapkričio 15 d. ⁽⁵⁾ rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Afganistano, ypač į 2009 m. balandžio 24 d. rezoliuciją dėl moterų teisių Afganistane ⁽⁶⁾ ir 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl naujos Afganistanui skirtos strategijos ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0026.

⁽²⁾ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 147.

⁽³⁾ OL C 175 E, 2008 7 10, p. 583.

⁽⁴⁾ OL C 263 E, 2008 10 16, p. 666.

⁽⁵⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 434.

⁽⁶⁾ OL C 184 E, 2010 7 8, p. 57.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0490.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

⁽⁹⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 33.